

макар само Георге да испроводими, много пригответени момчета има в селото ни, тай и другаде, ама е причината [да не се учат] сиромашлаку. И тъй, какво най-сетне или овчер или шивач да прокопча и затимней. И тай, ако е възможно за да са под[д]аржат от разноски и обликло. За обликло, ази можа и да си ги облачам, ами далеч место. И тъй, ако баде тази радост на нас, пишети ни чрес Г-на Петраке Николоф Шарапчиев⁴⁹ от Рухчук¹¹⁻⁵ в Черна вода¹¹⁻⁶, той да ми испроводи писмото в Меджидие и да бия телеграм[а] да до[й]дат синовети ни, та да ги довида самичак и да са видими лично.

Защото от [18]54 ни сми са виждали. И ваш Дойну щеше да доходя в Меджидие, защото има да [в]зима от сирини от [е]сенес, ала ни зная дали си до[й]ди от Жеровна на Хамзача.¹¹⁻⁷ И стана 9 месеца ни сам си ходил, за да са видими. И о вази буля само плачи за вас да [ви] види. И оставам в надежда за отговор.

Меджидие, 8-й февр[уари]
1872

Ваш чичу и молебник во Хр[и]ста, с[ве]щеник
Василие поп Ге[о]рг[и]ев поп Тодоров⁵⁰ от
Градец

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 128, л. 1. Автограф.

№ 12

1872 март 12, Меджидие.

Писмо от Васил поп Георгиев до В. Д. Стоянов в Браила

Поздравлявам та Василчо, нашый сродниче,

Да зна[й]ш как испроваждам Ге[о]рге⁵¹ наш максус¹²⁻¹ до Ваше словесие, за-щото от 2 месеца насам три писма ви писах заради учение[то] за Ге[о]рге. Воз-можно ли [ти] е за да го испроводити нейде си, защото ни сам гейдар, да харча¹²⁻² за тук там. Ако би, кажети му, или ако не, нека си до[й]ди, ачи офчер ний-сетне [да стане]. Как[в]о да права, сиромашлака ни са продава. Учат са багатите рожби, а сиромашките пасат тилци¹²⁻³ и патки, що да сторими. И добро видение.

1872, март
12 Меджидие

Ваш чичу с[ве]щеник Васил
поп Ге[о]рг[и]ев от Градец

ЦДА, ф. 2081к, оп. 1, а.е. 79, л. 1. Автограф.